

deraf og af en vis uægte Medlidenhed med Spillefluglene, som vistnok selv om Lallotteriet 10 Gange ophævedes, ville vide at sætte deres Penge paa Rente, saaledes som de ere vant til (Nei!). Og paa den anden Side er det jo forunderligt, at hele den Omsorg for vor Moralitet og hele den Medlidenhed for den lidende Menneffeslaget forsvinder gjerne, saasnart vi komme til at tale om Lodsvaesenet, som vistnok i moralsk Henseende er ikke mindre fordærveligt, naar vi komme til at tale om Sisen, som jo vistnok var til at græde langt mere over, da den vist presser langt flere Laarer netop af Dincene paa Fattigfolk, som ikke spille i Lotteriet, men som arbeide det, de kunne, og endda ofte maae spise deres Brød tør, især naar man fordobler Sisen paa Smørret. Derfor har jeg imidlertid aldeles Intet imod Lallotteriets Ophævelse, jeg vil ikke være den, som skulde forsvare dets Opretelse, og jeg vil paa ingen Maade sige, at det er en værdig Maade for Staten at komme til Penge paa, men jeg vil sige, at, naar man ikke kan opgive den Indtægt af Lallotteriet, som man venter, eller som man med Rimelighed kan beregne, uden at man enten skal forhøje Sisen for Fattigfolk i Kjøbenhavn, eller at man skulde lade Indkomstskatten gaae saa langt dybere ned, at den ramte endog den simple Arbeider, hvis hele Fortæring og Huusleie med Kone og Børn jo sagtens maa kunne beregnes højere end til 200 Rbd., jeg siger, at, naar det skulde være Tilfældet, at det skulde være en Afløsning, saa kan jeg ikke Andet end stemme derimod. Naar jeg skal sige, hvad jeg mener, at der vel altid er Grund til, at en Skatmester ikke bryder sig saa stort om at ophæve Lotteriet, men derimod bryder sig meget om at slippe Sisen, saa er det den ganske simple og fornuftige Betragtning, at Indtægten af Lallotteriet, som uberegnelig, jo ogsaa er usikker og foranderlig, foranderlig ofte til Tab, istedetfor at Sisen i en stor By, hvis Folkmængde bestandigt tiltager, jo lader sig beregne som en temmelig sikker Indtægt, ja man kan endog med Grund regne paa, at den tiltager.

Dette er den simple Grund, og jeg kan ikke sige Andet, end at den i finansiel Henseende er meget rigtig, men jeg vil blot fremfor Alt bede om, at, naar man taler enten om Lodsvaesenet, Sisen eller Lallotteriet, at man da vil lade Dyden udenfor Spillet.

J. N. Hansen: Jeg har kun begjært Ordet, for ogsaa at forvare mig imod, at jeg skulde ansees for at have billiget Alt, hvortil jeg har tiet. Jeg finder mig saameget mere overrasket ved at høre denne Øtring af den ærede Rigsdagsmand fra Bogenfse (Jesperfen), som han jo dog aabenbart maa vide, at han netop selv ved sine mange Afslutningsbegjeringer har forhindret Mange fra at yttre sig imod hvad de ellers vilde have udtalt sig imod.

Finantsministeren: Jeg skal ikke opholde Thinget længe; jeg skal kun udtale, at jeg finder mig fuldkommen beroliget ved den Dom, som man vil sælde over hvad der i denne Sag er passeret paa sidste Rigsdag i Sammenligning med hvad der nu fra Regjerings Side foreligger.

Monrad: Jeg kan dog ikke finde det overeensstemmende med Statens Værdighed at opretholde en Institution, som har moralsk fordærvelig Virkning, og jeg troer, at det er aldeles rigtigt ogsaa at tage Hensyn til en saadan moralsk Virkning ved de Beslutninger, som tages her i Thinget.

H. Sørensen: Skulde der være en Moral i at ophæve Lallotteriet, saa maa der være den samme Moral i at ophæve Glasfelotteriet, thi der er aldeles ingen anden Forskjel, end at den mere Formuende spiller i Glasfelotteriet og den mindre Formuende i Lallotteriet, medens der iøvrigt ogsaa er flere Formuende, som spille i Lallotteriet, saa at jeg mener, at de bør følges ad.

Monrad: Jeg troer, at det er uforødent nærmere at udvikle den forskjelliges Virkning, som følger af disse to Indretningers forskjellige Natur; iøvrigt skulde jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at Glasfelotteriet ogsaa ophævedes.